

PEREG | GENE AYNİ SENARYO | THE SCRIPT REMAINS THE SAME | 15.09-28.10.22 | NIRA PEREG | GENE

DEPO

SENARYO | KÜRATÖR | CURATED BY VASIF KORTUN | NIRA PEREG | THE SCRIPT REMAINS THE SAME |

Yaratıcı Barikatlama Edimi*

Sanal olan gerçeğe dönüşür. Devir değişir. Senaryo aynı kalır. Bir mekanizma harekete geçirilmiştir. Tek olası etkileşim, etrafımızdakilere ışık tutan bakışlarımızdan ibarettir. Her hareket, sanatın devreye girmesi için bir davet gelene dek, kolektif bilinçdışımızın kendini ortaya çıkaracağı bir alan, yeni bir doğa inşa edilene kadar, istikrarımızı tehdit eder.

Son yirmi yıldır Nira Pereg'in çalışmaları, günlük hayatımızı şekillendiren çeşitli sistem ve yapıları araştırıyor. Pereg işlerinde, kullandığı medyumun özünü kavramsal olarak yansıtmak üzere, "gerçek" in otoritesini sorguluyor. Belgesel pratiğinden hareketle, baskın, ancak çoğu zaman örtülü ideolojilerin hükmüne meydan okumak için geleneksel mekân ve zaman algılarını bozmaya çalışıyor.

Korona krizi ve ardından çeşitli güvenlik uyarıları sebebiyle birkaç kez ertelenen Pereg'in Depo'daki kişisel sergisi, bölgesel kısıtlayıcı paradigmalardan konusundaki araştırmasının bir ürünü olarak ortaya çıkıyor.

Gene Aynı Senaryo sergisi, Depo'nun zemin kat galerisinin tam ölçülerine göre uyarlanmış bir algoritma etrafında dönüyor. Pereg'in yeni işleri, sanatçının kamusal alandan özel alana sınırlar koyma eylemine olan ilgisini genişleterek, sanat mekânının kendisini bölgesel bir söylemin aktif katılımcısı haline getiriyor. Araştırması, basit polis barikatlarının şehirlerimizin yeni süsleri olduğunu öne sürüyor. İster siyasi gösterilerde, maratonlarda ya da geçit törenlerinde katılımcıları toparlamak üzere kullanılsın, isterse sosyal mesafeyi zorunlu kılmak için yapılandırılmış olsun,

barikatlar fiziksel bir dil, toplumun hareketi için bir sözdizimi, daha doğrusu hareketinin kısıtlanması işlevi görüyor.

Barikatlar, geçici görevlerinden alınıp hüküm sürdükleri yerlere terk edildiklerinde, gerçek doğaları da ortaya çıkar. Etkisiz, zayıf ve neredeyse şeffaf halleriyle kimsenin durup bakacağı şeyler değildirler. Ama Pereg bakmak için duruyor. Dünyanın her yerinden barikat fotoğraflarından oluşan kapsamlı arşivi, tek başına duran bir barikat ile gruplar halinde çoğalmaları arasındaki açık farkı ortaya koyuyor. Barikatlar hayatlarını yığınlar halinde, bir yasaklamalar festivalini sahneleyerek geçirirken, tek başına barikat, tamamen süs amaçlı yeni bir bilinçaltı hazır-nesne olarak ortaya çıkar: bu, barikatlamanın yaratıcı edimidir.*

Sanal gerçeklik genellikle gerçeğin steril, "daha temiz" bir resmini sunma konusunda güçlü ve cezbedici bir potansiyele sahip bir kaçış aracı olarak kullanılırken, Pereg tarafından politik bir mecra olarak ele alınıyor. Pereg'in sarmalayıcı sanal gerçeklik işi *Gene Aynı Senaryo*, izleyicileri içinde buldukları sergi alanının gerçekçi bir kopyası içine yerleştiriyor: bir barikat zinciri tarafından köşeye sıkıştırılmış (kettled)* halde. Çalışma, herhangi bir alana kolayca adapte olabilen modüler kurulumuyla, virüse benzer bir kontrol protokolü yürüten özel olarak hazırlanmış bir algoritmaya dayanıyor. Bu tekinsiz, distopik algoritma, gergin ve sürekli değişen çıkmazlar yaratan sonsuz barikat oluşumlarıyla kendi performans koreografisini üretiyor. Sanal barikatların birbirine bağımlı hareketi, insanlı barikatların yerine pazarlıksız bir mekanizma koyuyor.

Sergi, bireysel eylemleri ve kişinin kaderinin sahipliğini sorgulayan bir küme sanatsal yöntem sunuyor.

Duvarların koruyucusu işinde bir dansçının kendi "sanat nesnesini" üretmek için beyhude girişimlerini belgeleyen videoda, polis barikatlarından uyarlanan hazır-nesne bir heykel, dekor olarak karşımıza çıkıyor. *İçeri bakma!* gece kapalı mekâna bakan hayalî bir izleyicinin bakış açısını betimliyor. *Uçma!* da ise, bükülen, dönen bir tehlike uyarı bandı; sonsuz otoriteyi ifade eden dayanıksız, ince bir plastik şerit, seyirciyi yasaklanana bakmaya çağırıyor.

Gene Aynı Senaryo, izleyici ve galerinin kendisini karanlık, Beckettvari bir set içinde kısıtlanmış pasif katılımcılar haline getiriyor. Dışarıda olasılıklar ya da içeride alternatifler var olmadığında geriye kalan tek şey, kişinin o sette kendini hapsedilmiş, ya da belki de güvende hissedip hissetmediğini düşünmektir.

* "Yaratıcı Edim" (1957), Marcel Duchamp'ın sanat yaratma eylemini, "aracı bir varlık/bir medyum" olan sanatçı ile izleyici arasındaki diyalog olarak tanımladığı metindir.

*Ketting, göstericilerin belirsiz bir süre boyunca bir grup polis tarafından çembere alındığı, kalabalığın kontrolü için kullanılan tartışmalı bir polis tekniğidir.

The Creative Act* of Barricading

Virtual becomes real. Times change. The Script Remains the Same. A mechanism is set in motion. The only possible interaction is our gaze, shedding light on what is around us. Each movement threatens our stability until a new nature is constructed, a space for our collective unconscious to reveal itself, an invitation for art to step in.

Over the past two decades, Nira Pereg's work has explored the various systems and structures that shape our daily lives. Her works question the authority of the 'real' to conceptually echo the very essence of the medium she utilizes. Based on her documentary practice, Pereg disrupts conventional perceptions of space and time to challenge the reign of dominant, yet often veiled, ideologies.

Rescheduled several times due to the Corona crisis and following security warnings, Pereg's solo show at Depo emerges as a product of her research into the subject of restrictive territorial paradigms.

The exhibition ***The Script Remains the Same*** revolves around an algorithm tailored to the precise parameters of Depo's ground floor gallery. Pereg's new body of work extends the artist's preoccupation with the act of setting boundaries from public spheres to private space, turning the Art Gallery itself into an active participant in a territorial discourse. Her research suggests that generic police barricades are the new ornaments of our cities. Whether used to corral participants in political demonstrations, marathons, parades or structured to enforce

social distancing, barricades function as a physical language, a syntax for the movement of society, or more precisely, for the restriction of movement.

Their nature is exposed when barricades are discharged from their temporary duty and abandoned where they used to reign. Dormant, weak, and almost transparent, no one stops to look at them. But Pereg does stop to look. Her extensive photo archive of barriers from all over the world reveals a clear distinction between the single barricade and its multiplication into groups. While barricades spend their lives in packs, enacting a festival of prohibitions, the lone barricade emerges as a new subconscious readymade purely ornamental: this is the creative act* of barricading.

Virtual reality is examined by Pereg as a political medium, commonly an escapist device with a strong and tempting potential of offering a sterile, "cleaner" picture of reality. In fact, the immersive virtual reality work *The Script Remains the Same*, places the viewer inside a realistic replica of the same exhibition space: kettled* by a chain of barricades. The work's scenography is based on a specifically crafted algorithm executing a protocol of control in the form of a virus, a modular setup that can easily be adapted to any given space. This uncanny, dystopian algorithm choreographs its own performance of endless barricading formations that create a nervous and ever-shifting impasse. The interdependent movement of the virtual barricades substitutes manned barricades with a non-negotiable mechanism.

Accordingly, the show is an assemblage of artistic methods surrounding that question of

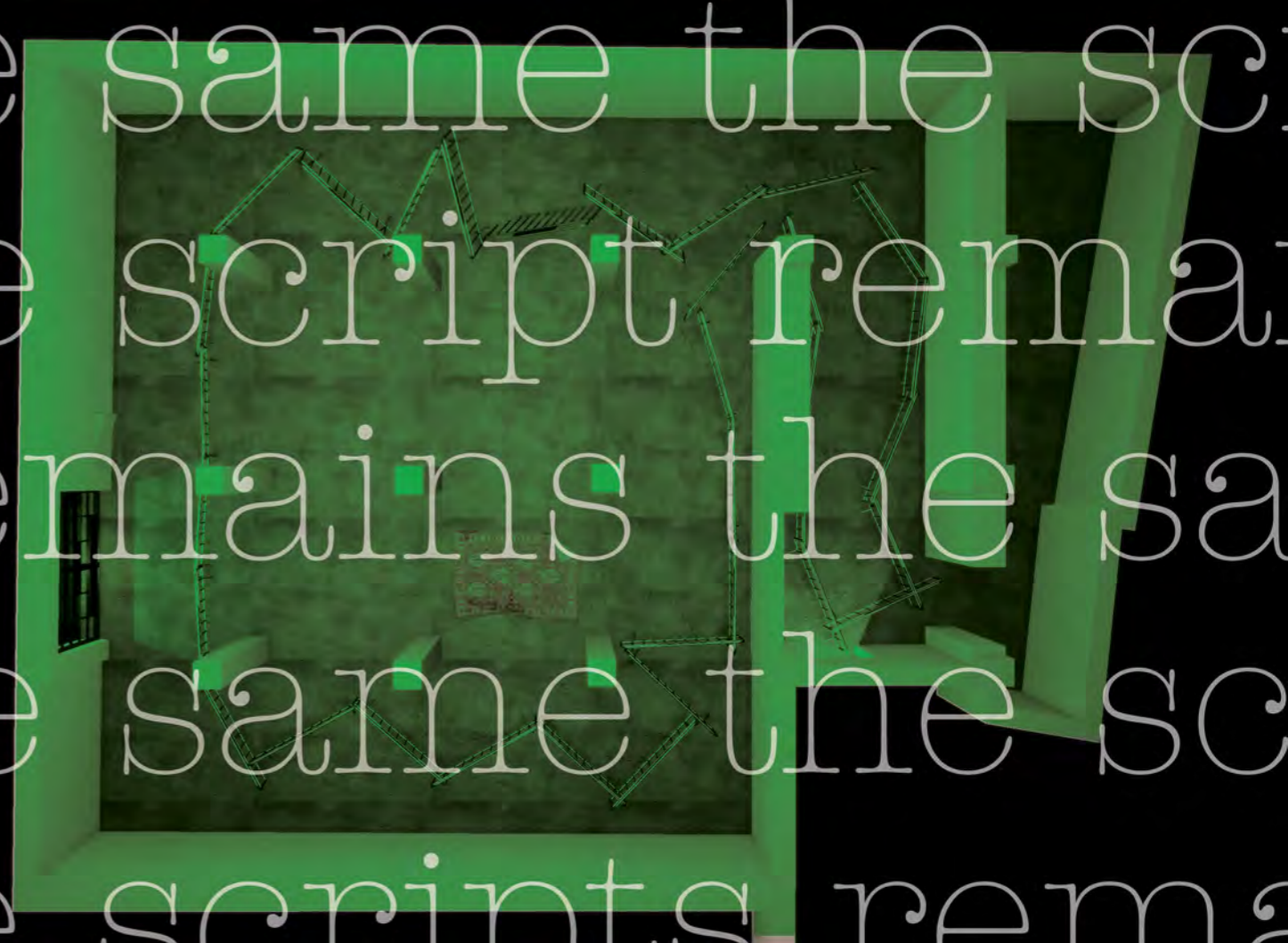
actions and ownership of one's fate. In the work *Guardianess of the walls*, a readymade sculpture from barricades appears as a prop in a video documenting the futile attempts of a dancer to construct her own "art object." *Don't look in* depicts the point of view of an imaginary viewer looking into the closed gallery at night. In *Don't fly*, a twisting, swirling hazard tape; a flimsy, thin plastic thing with infinite authority, calls the spectator to look at what is prohibited.

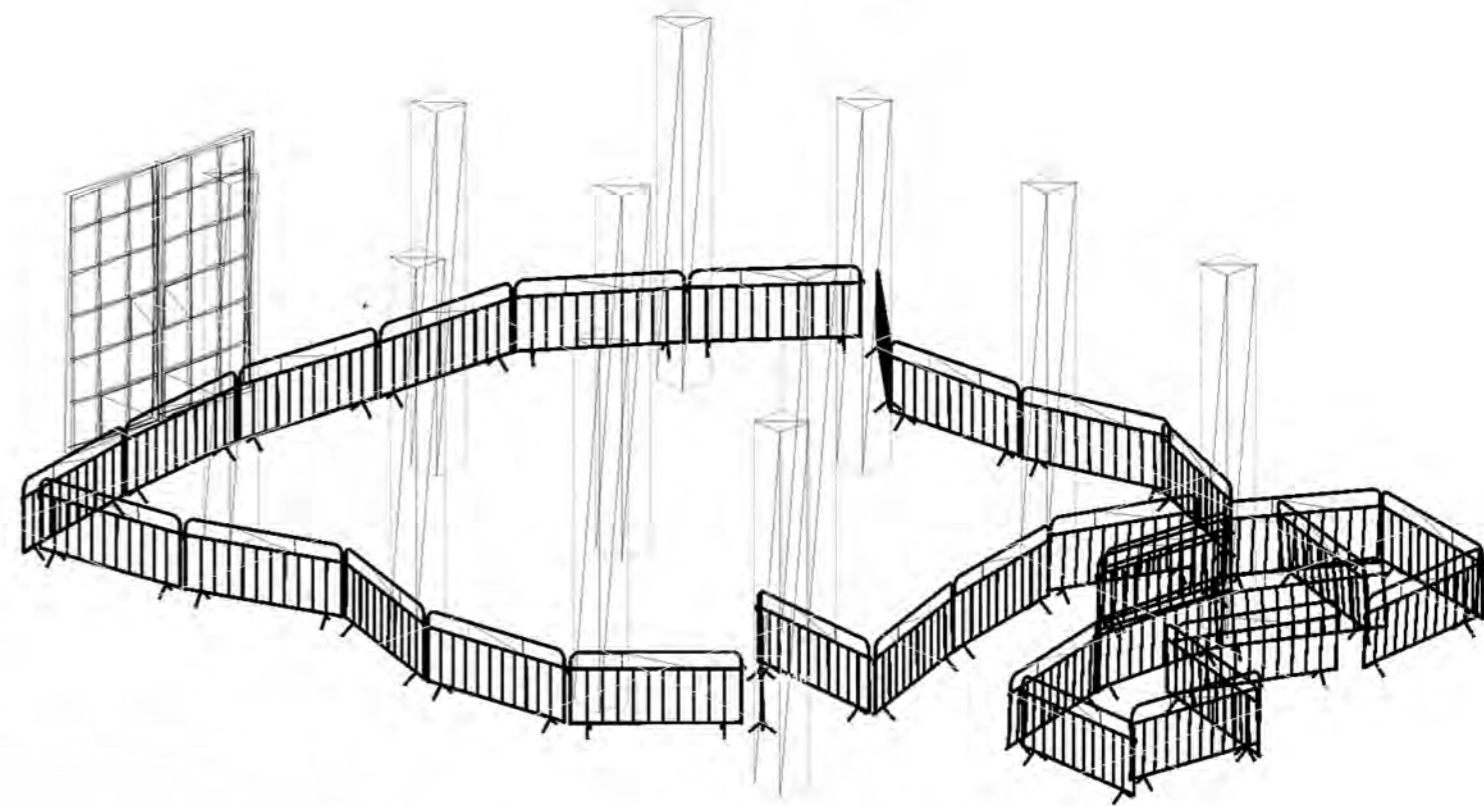
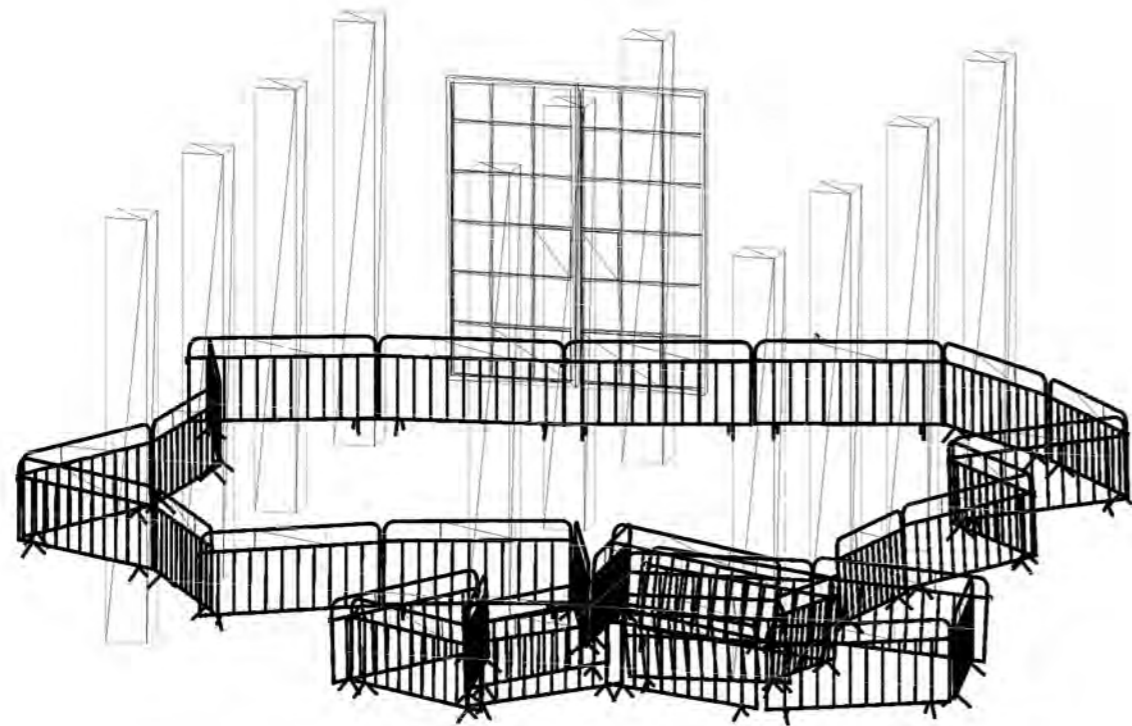
The Script Remains the Same transforms the viewer and the gallery itself into passive participants, corralled inside a dark Beckettian set. When there are neither possibilities outside nor alternatives inside, all that's left is to reflect whether in that set, one feels locked in, or perhaps protected.

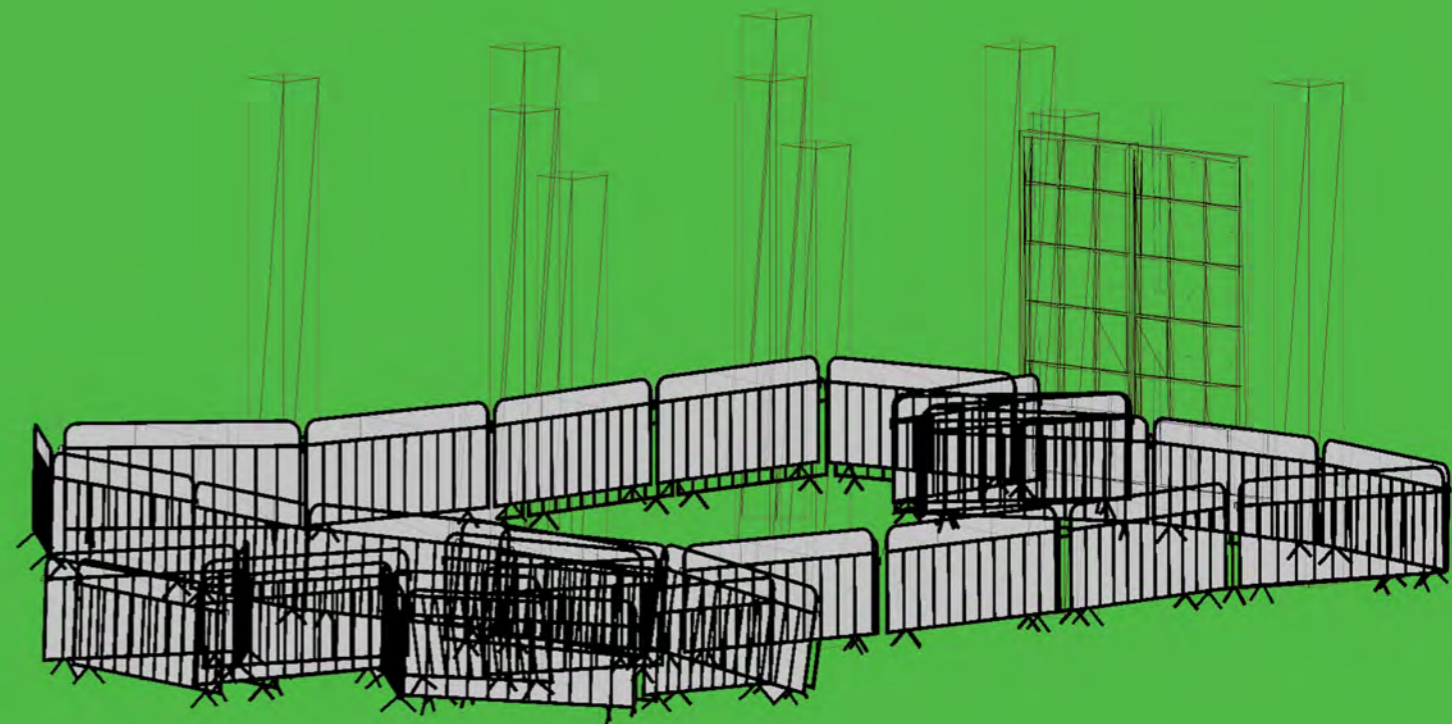
*"The Creative Act" (1957) is a text by Marcel Duchamp in which he describes the act of creating art as a dialogue between the artist's "mediumistic being," as he terms it, and the spectator.

*Kettling is a controversial police technique used for crowd control in which a chain of police officers encircles demonstrators for an indeterminate period.

ript remains the same the sc
ns the same the script rema
me the script remains the sa
ippy remains the same the sc
ns the same the scripts rema

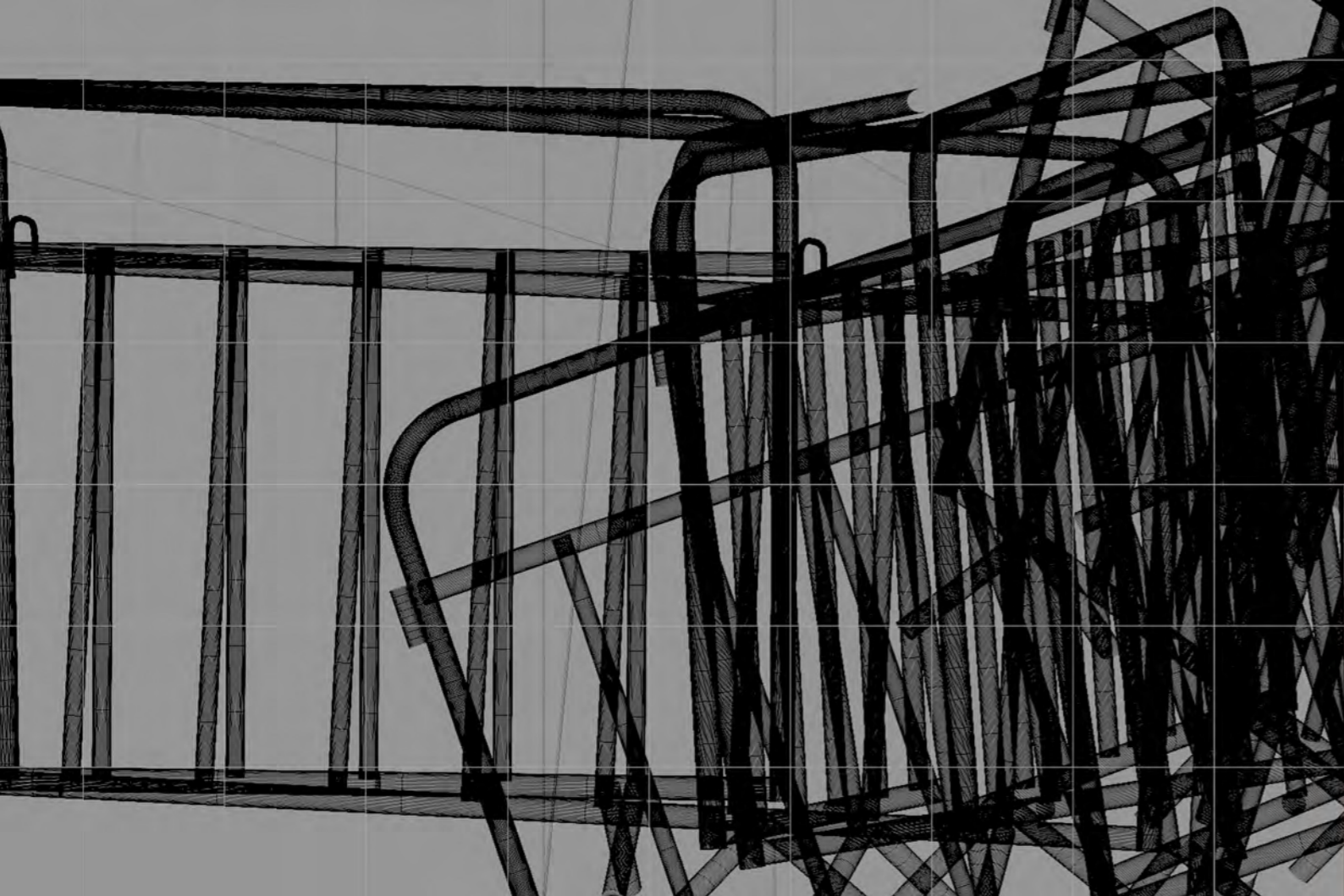

1

***Gene Aynı Senaryo* | 2022**

Sanal gerçeklik. Döngü.

Katkıda bulunanlar:

Algoritma Tasarımı ve Programlama: Eran Hadas

Genişletilmiş Gerçeklik Tasarımı & Gerçek Zamanlı

Yaratıcı Teknoloji Uzmanı: Ron Shalev

Müzik: Dganit Elyakim - *One on 1.1* | Perküsyon:

Tomer Galili | *Duyarak Kurtuluş* operasından alıntı.

Mimarî model: Gilad Zimnavoda

Post-produksiyon: Tal Korjak

***The Script Remains the Same* | 2022**

Virtual reality. Loop

Credits:

Algorithm Design and Programming: Eran Hadas

XR Designer & Realtime Creative Technologist:

Ron Shalev

Soundtrack: *One on 1.1* by Dganit Elyakim |

Percussion: Tomer Galili | Excerpt from the

opera *Liberation Through Hearing*.

Architectural model: Gilad Zimnavoda

Post-production: Tal Korjak

2

***İçeri bakma!* | 2022**

3 min. 4K CGI. Video loop. No sound.

Credits same as above.

***Don't look in* | 2022**

3 min. 4K CGI. Video loop. No sound.

Credits same as above.

3

***Kat planı yapma!* | 2022**

4K bilgisayar tabanlı sessiz görüntü.

Kat planı yapma!, barikat düzenlemelerinin

sonsuz permütasyonlarının Depo'nun zemin kat

tipolojisine tam olarak uyacak şekilde kapatılmış,

numaralandırılmış, ölçeklendirilmiş grafik bir

simülasyonunu betimleyen; sergi tasarımı için

sıklıkla başlangıç noktası olarak kullanılan mimari

bir görünüm. Video, sanal gerçeklik çalışması

Gene Aynı Senaryo ile aynı algoritma tarafından

hareketlendirilir.

Yukarıda belirtilen kişilerin katkılarıyla üretilmiştir.

***Don't floor plan* | 2022**

4K CGI. No sound.

Don't floor plan is an architectural view, often

used as a starting point for the exhibition

design, depicting a graphic simulation of endless

permutations of barricade arrangements,

enclosed, numbered, and scaled to fit the exact

typology of Depo's ground floor gallery. The work

is activated by the same algorithm designed for

the VR work *The Script Remains the Same*.

Credits same as above.

4

***Uçma!* | 2022**

3 dk. 4K bilgisayar tabanlı video.

Bilgisayar tabanlı görüntü animasyonu ve post-

produksiyon: Tal Korjak

***Don't fly* | 2022**

3 min. 4K CGI. Video loop.

CGI animation and Post-production:

Tal Korjak

5

***Duvarların koruyucusu* | 2021**

7 dk 23 sn. 4K video.

Çalışma 18 Mayıs 2021'de Tel Aviv, İsrail'deki

Braverman Galerisi'nde kaydedildi.

Katkıda bulunanlar:

Kareograf ve dansçı: Iris Erez

Filmografi: Noa Simhayof Shahaf

Post-produksiyon: Tal Korjak

Braverman Gallery, Tel Aviv.

***Guardianess of the walls* | 2021**

7 min 23 sec. 4K Video loop.

The work was filmed on May 18th, 2021, at

Braverman Gallery, Tel Aviv, Israel.

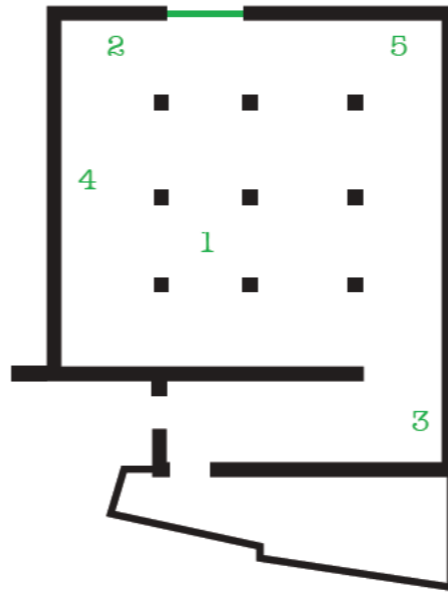
Credits:

Choreographer and dancer: Iris Erez

Filmography: Noa Simhayof Shahaf

Post-production: Tal Korjak

Location: Braverman Gallery, Tel Aviv.

Harika Depo ekibine: Beni bu sergi için davet ettiği, tüm program değişikliklerine rağmen serginin gerçekleşmesi için zaman ayırabildiği için Asena Güna'l'a; Veli Başyığıt'e; Depo'nun zemin katında gözlerim ve ellerim olup ölen, test eden, serginin üretimi için gereken her şeyi özenle ve ilgiyle yapan Mert Sarısu'ya;

Pek çok sohbet ve görüş alışverişimizin yanı sıra serginin geçirdiği çeşitli evreleri takip edip sanatsal uygulamalarda barikatlama ve çembere alma (kettling) yöntemlerinin tarihi üzerine araştırmalarımla ilgilendiği; ortak bakış açımızı keşfederek bu sergiyi Depo'nun yapısı ve bağlamına uygun bir şekilde geliştirme niyetimi güçlendirdiği için Vasıf Kortun'a; Korona krizi nedeniyle üç yıl boyunca programda yaşanan aksamalar sırasında yanımda olup beni destekledikleri için ARTIS ve OUTSET'teki harika kadınlara teşekkür ederim.

Her zamanki gibi Tal Korjak'a, zarif algoritması için Eran Hadas'a, deneysel çabalarımıza imkân sağladığı için Ron Shalev'e, cömert ve nefis müziğinin yanı sıra insanları ve diğer varlıkları biraraya getirmekteki yeteneği için Dganit Elyakim'e, süreç boyunca anlayışlı gözlem ve yeniden yorumlarıyla kusursuz bir izleyici olduğu için Ella Altman'a, kutsalı kirliyle nasıl karıştıracağını çok iyi bilen Karen Barkey'e ve beni hep omuzlarımın üstünden izleyen tatlı kedim Shula'ye içten teşekkürlerimle.

Bu sergi Depo'nun kurucusu, sevgili ve zarif Osman Kavala'ya ithaf edilmiştir.

Nira Pereg

I would like to thank:

The wonderful Depo team: Asena Güna'l for inviting me to exhibit and bearing with all the schedule changes, always finding a new time slot; Veli Başyığıt; Mert Sarısu for being my eyes and hands on Depo's ground floor gallery, measuring, testing, finding all that is needed to produce the exhibition with care and interest.

Vasıf Kortun for our talks and exchanges; following the many iterations of this show, diving into my research on the history of barricading and kettling techniques in all artistic methods. Discovering our shared points of view strengthened my intention in tailoring this exhibition to Depo's structure and context.

The wonderful women of ARTIS and OUTSET for their support, and for being there during the three years of schedule shifts due to the Corona crisis.

Personal thanks to:

Tal Korjak as always; Eran Hadas for the elegant algorithm, Ron Shalev for enabling me to experiment, Dganit Elyakim for her generous brilliant music, and talent for putting people and other beings together, Ella Altman for being the perfect viewer with insightful observations and re-paraphrasing in the process, Karen Barkey for knowing so well how to mix the sacred with the profane, and to Shula for being the sweetest cat, always watching over my shoulders.

This show is dedicated to the founder of Depo, the beloved and graceful Osman Kavala.

Nira Pereg

Nira Pereg'in kişisel sergisi *Gene Aynı Senaryo*, 15 Eylül - 28 Ekim 2022 arasında Depo'da gerçekleşmiştir.

Nira Pereg's solo exhibition *The Script Remains the Same* is organized by Depo, Istanbul from September 15 to October 28, 2022.

Küratör | **Curator:** Vasif Kortun
Sergi koordinatörü | **Exhibition coordinator:** Mert Sarısu
Teknik destek | **Technical support:** Turan Tayar, Kadir Çelik

Editörler | **Editors:** Nira Pereg, Mert Sarısu
Çeviriler | **Translations:** Aslı Çetinkaya, Mert Sarısu
Düzeltiler | **Proofreading:** Asena Günel
Tasarım | **Designed by:** Eli Bensusan
Baskı | **Printed by:** Sena Ofset

Destekleyenler | **With the kind support of:**

outset. **ARTİS**
artıs

Yayında yer alan tüm görseller | All images in this publication are © Nira Pereg